

Jak to pískáš?

Díl první

Text v názvu jsem si vypůjčil z kolektivních sportů, kde se používá jako slušná kritika rozhodčího. Chtěl bych vás seznamovat s tím, jak jsem řešil případy na aktuálních soutěžích, ale hlavně proč právě takto. U každého se dozvíte, co k němu říkají Pravidla soutěžního bridže, případně i rozhodcovské praktiky.

Nikdo není bridžový bůh, aby vždy našel správná řešení všech nesrovnalostí. Část mých rozhodnutí bude jistě špatná, ale i ta potřebujete znát. Každý hráč musí počítat s chybami rozhodčího, protože i ty jsou součástí hry.

Případ č. 1

Přebor IMP 2024, 1. kolo, rozdání 7

The screenshot shows a bridge game interface. At the top, a row of cards is displayed: A♠, 8♠, 7♠, 5♠, A♥, Q♥, 5♥, 3♥, J♣, 5♣, 4♣, 3♣, A♦. Below this, the North player (N) is labeled 'Posleda'. In the center, a table shows the bidding sequence: West (W) passes, North (N) bids 2BT, East (E) passes, and South (S) bids 3♠. Below the table, there are buttons for 'Pass', 'Dbl', and 'Alert', along with a 'Vysvětlí' button. At the bottom, a row of cards is displayed: K♠, J♠, 10♠, 9♠, 6♠, 8♥, 7♥, K♣, 8♣, K♦, J♦, 8♦, 6♦. Below this, the South player (S) is labeled 'Posleda'.

Na stole je nedokončená dražba a E oznamuje, že před hláškou 3 piky došlo k delšímu váhání. Soupeři to potvrzují. 2 BT jsou aspoň výzva a 3 piky minimum. Nechávám pokračovat ve hře, dražba rychle končí třemi pasy a následně sehrávka s výsledkem +1. Jaké bylo rozhodnutí?

Výsledek zůstává v platnosti. Všichni jistě vidíte, že N nepotřebuje žádnou další informaci, kterou by váhání mohlo nést, aby vydražil hru. Se spornějšími případy se jistě setkáme později, tento příklad poslouží k vyvrácení jednoho z mýtů, které u hráčů přezívají:

Mýtus č. 3

Pokud hráč před hláškou výrazně váhá, je jeho partner vyřazen z licitace a musí pasovat.

Tím se zde nebudeme zabývat, protože úkolem aktuálního případu je bojovat proti jinému, více rozšířenému a vlastně i nebezpečnému mýtu:

Mýtus č. 1

Pravidla jsou jen pro rozhodčí, hráči je nemusí číst.

Pokud se chcete mýtu držet, přestaňte tento seriál číst. Z Pravidel soutěžního bridže (dále a dříve jen „Pravidla“) budu často citovat, takže byste jich část přečetli. Mimochodem, slovo „rozhodčí“ v Pravidlech nenajdeme, funkce se nazývá „vedoucí turnaje“, anglicky „tournament director“.

Váhání patří do početné skupiny chování, která se nazývá „neoprávněná informace“. Volání k váhání soupeřů patří v rozhodcovské praxi k těm častějším. Přesto je počet hráčů, kteří znají a používají postup dle Pravidel, hodně malý. Pojdme se seznámit, jak je popsán v pravidle 16B.

Hráč delší dobu váhá a poté pasuje. Jak se mají zachovat soupeři?

Pravidlo 16B2: Domnívá-li se hráč, že soupeř takovou neoprávněnou informaci poskytl a že v jejím důsledku by mohlo dojít k poškození, může okamžitě oznámit, že si vyhrazuje právo přivolat později vedoucího...

Rád bych věděl, kolik hráčů tento postup zná a používá ho. Dobře však vím, že někteří již teď volají vedoucího a jiní nedělají nic. Jak reagovat na vyhrazení práva?

Pravidlo 16B2: Soupeři by měli přivolat vedoucího okamžitě, jestliže popírají skutečnost, že neoprávněná informace mohla být předána.

Délka váhání bývá vnímána rozdílně na obou linkách, na lince váhajícího je interval často podstatně kratší než na protilince a partner váhajícího si „ničeho nevšimnul“. Vedoucí si vyslechne názory a vytvoří si nějaký obrázek. Pokud tedy k rozporu nedošlo, vedoucí u stolu není a dražba pokračuje. Partner váhajícího draží a soupeři mají podezření, že by jeho hláška mohla být váháním ovlivněna. Co mají udělat?

NIC !!!

Kdo není překvapen, ať se přihlásí. Pravidlo 16B k tomu mlčí a pokračuje třetím odstavcem takto:

Pravidlo 16B3: Má-li hráč opodstatněný důvod se domnívat, že soupeř, který měl logickou alternativu, zvolil akci, která mohla být naznačena takovou informací, měl by přivolat vedoucího po skončení sehrávky.

Zdůrazňuji „**po skončení sehrávky**“. Ve skutečnosti jsme nejčastěji volání právě po hlášce partnera váhajícího hráče, také po skončení dražby a velkou oblibu má okamžik vyložení karet tichého hráče. Proč se Pravidla tak snaží, aby, pokud možno, nebyl rozhodčí u stolu dříve než po dohrání

partie?

Především proto, že v průběhu hry nic nevyřeší. I kdyby byl během chvíle schopen posoudit ovlivnění neoprávněnou informací, Pravidla mu nedávají žádnou povinnost ani možnost zasáhnout do hry. Nemůže nic vrátit zpět, nařídit ani zakázat. Bez znalosti výsledku partie nemůže řešit, zda došlo k poškození.

Přítomnost vedoucího je ale potenciálním zdrojem dalších neoprávněných informací. Partner váhajícího často obhájí svou dražbu, že na ni rozhodně má, strká své karty rozhodčímu pod nos apod. Soupeř objasňuje své podezření, čímž může indikovat typ nebo sílu svého listu, případně své záměry. To vše je naprosto nežádoucí.

V neposlední řadě může vzniknout nevraživost mezi soupeři. Váhání není nesrovnalost, přemýšlení může při hře i pomáhat, je běžnou součástí hry. Ani dražba po váhání nemusí být nesrovnalost, takže hráči se cítí být neprávem podezříváni a zbytečný konflikt je na světě. Vedoucího nevolejte a záležitost nekomentujte. Setkávám se i s obviněním soupeře z úmyslného porušování pravidel a dokonce i podvodu. To je zcela nevhodné.

Poslední důvod je hned na začátku P16B3, všimli jste si ho? Zní „**Má-li hráč opodstatněný důvod...**“. V průběhu dražby může mít hráč jen stěží opodstatněný důvod se něco domnívat. A pokud ho má, pak je nežádoucí, aby ho zveřejňoval, jak je psáno o dva odstavce výše.

Všimněte si ale důsledku uvedené formulace – první, kdo má zkoumat možné poškození, není rozhodčí, ale hráč. Je-li rozhodčí přivolán již v průběhu dražby, nevzniká tím pro něj povinnost záležitost zkoumat. Protože to ale hráči vesměs nevědí, měl by říci třeba „Pokud se budete domnívat, že jste byli poškozeni, zavolejte mě po hře znovu.“

Shrňme si, jak by měl vypadat správný postup. Po možném poskytnutí neoprávněné informace, v našem případě váháním, si soupeř vyhradí právo přivolat vedoucího. Až do konce hry se nedělá vůbec nic, ani žádné komentáře. Pokud se po skončení sehrávky hráč domnívá, že byl poškozen, měl by přivolat vedoucího.

Dalším postupem vedoucího se budu zabývat jindy. Ted' vás ještě uklidním drobností, kterou jsem při citaci P16B3 vynechal, je to odkaz malým číslem na poznámku pod čarou.

Poznámka 5: dřívější ani pozdější přivolání vedoucího není porušením pravidel

Tak vidíte, vlastně to neděláte špatně.

Únor 2025, Dušan Šlachta